

Augustinus pappisviran hoidosta

Minut ordinoitiin papiksi, kun ajattelin antaa itselleni aikaa Jumalan sanan oppimiseen. Olin tehnyt järjestelyjäni hyödyntääkseni välttämätöntä joutilaisuutta (otium) tähän työhön (negotium).

Totta puhuakseni, en vielä tiennyt, mitä minulta puuttui tähän tehtävään (pappisviran hoitoon), mikä minua nyt kiduttaa ja rusentaa...

Ehkä teidän Pyhyytteen piispa väittää vastaan: ”Haluaisin mielelläni tietää, mitä koulutuksestasi puuttuu.” Vastaan, että asiat, joita en osaa, ovat niin monet, että voisin helpommin luetella ne asiat, jotka tunnen kuin ne, jotka mielelläni oppisin. Uskaltaisin sanoa, että tunnen ja pitäydyn varmalla uskolla siihen, mikä koskee omaa pelastustani, mutta miten voisin käyttää hyväksi tätä tietoa toisten pelastusta varten, ”ei etsien sitä, mikä on hyödyllistä minulle vaan mikä on hyödyllistä suurelle joukolle sen pelastuksesi” (1. Kor. 10:23)?

Ehkä, tai mieluummin epäilemättä, on olemassa ohjeita, jota on kirjoitettu pyhiin kirjoihin. Niitä oppimalla ja meditoimalla Jumalan ihminen voi parantaa palvelustaan kirkon asioissa ja jopa syntisten keskuudessa joko elää erehtymättä omassatunnossaan tai kuolla mutta kadottamatta sitä ainoaa elämää, joka on kristityille sydämille kaipaamisen arvoista, nöyryydessä.

Mutta miten tuo muuten voitaisiin saavuttaa kuin seuraamalla sitä, mitä Herra itse sanoo: ”pyytämällä, etsimällä, oveen kolkuttamalla” (Matt. 7:7, Luuk. 11:9)? Tämä tarkoittaa: rukouksella, lukemalla ja kyynelillä. Tätä tarkoitusta varten halusin kysyä teidän erittäin kunnioitettavalta Rakkaudelta saadakseni veljiltäni vähän aikaa (sanan täyttämiseen), pääsiäiseen saakka. Tätä minä nyt haluan ja siten anon.

Serge Lancel, St Augustine. Translated by Antonia Nevill. London 2002, s. 152